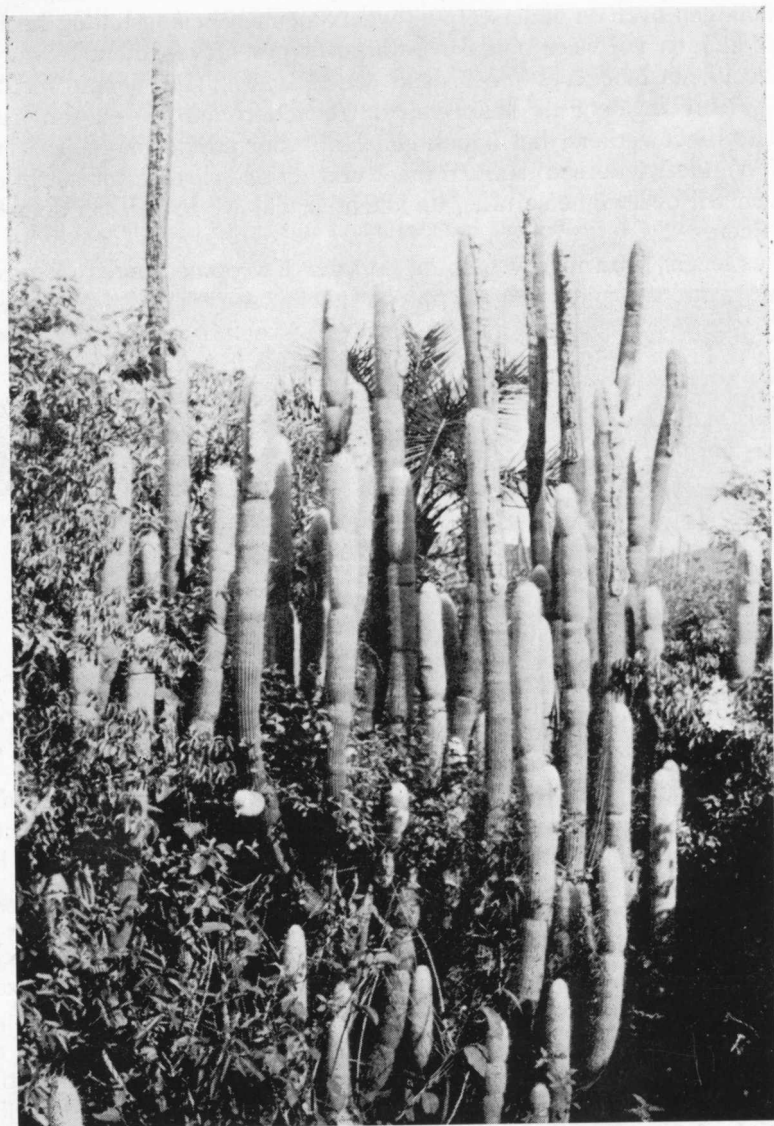

SUCCULENTA

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING VAN LIEFHEBBERS
VAN CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

Austrocephalocereus dybowskii (Goss.) Bckbg., zoals ik ze zag bij
Flamingo in Bahia, Brazilië. foto: Buining.

Van maand tot maand

In het maartnummer van ons blad waren, zoals de lezers wel zullen hebben opgemerkt, verscheidene bladzijden gewijd aan de rubriek „Onze lezers schrijven”. Zo moet het nu eigenlijk gaan; hoe meer de lezers op deze wijze van zich laten horen, des te beter gaat het. Dan blijkt, wat er bij de liefhebbers leeft en waar de vraagstukken zitten. We krijgen dan mededelingen over de onderwerpen, waarvoor men belangstelling heeft en daaruit kunnen wij weer opmaken, waarover geschreven dient te worden.

Succulenta moet niet alleen maar een tijdschrift zijn, gevuld met artikelen geschreven door de leden van de redactiecommissie en een handje vol vaste medewerkers; het is ook een blad voor allerlei dagelijkse informatie. Wanneer iedereen daaraan meewerkt en de schroom tot het brieven schrijven wil overwinnen, zullen de klachten, dat we te geleerd doen etc., verdwijnen.

Dus lezers, klim in Uw balpunt en vuur Uw opmerkingen op ons af; er is altijd wel weer iemand, die op een moeilijke vraag antwoord weet.

De rubriek „Buitenlandse tijdschriften” is ook weer geopend; het is steeds van belang te weten, wat er in het buitenland over onze liefhebberij wordt geschreven. Mogelijk is het ook een opwekking om zich eens op een dergelijk blad te abonneren. De taal zal wel geen onoverkomelijke moeilijkheid zijn; de Nederlanders trekken in de zomer in dichte drommen naar het buitenland, dan is de vreemde taal ook geen bezwaar.

B.

Van de Bibliothecaresse

De nieuwe catalogus is gedrukt en vanaf dit moment te verkrijgen. Hij kost f 0,50, evenals de oude met aanvullingslijst samen, (maar grotere bedragen zijn als altijd welkom).

Hij verschilt van de oude in zoverre, dat daar de aanvullingslijst alfabetisch ingeschoven is en verder zijn er diverse boekwerken uit weggelaten, die niet zó van belang zijn voor onze hobby. Want wat hebben wij b.v. aan Witte Rozen?! Of aan proefschriften, die bijna niet eens over succulenten handelen?!

Ook zijn er een paar nieuwe werken in, o.a. het Lexicon van Backeberg. Maar vraag niet meteen allemaal er om, want er is maar één exemplaar aanwezig!! Mijn verzoek aan u, beste leden, is dus om een nieuwe catalogus te kopen, zodat u de boeken onder de nieuwe nummering aan kunt vragen. De oude nummering is vanaf het verschijnen van dit artikel vervallen. Maar blijf veel lezen. Nieuwe jaargangen van de tijdschriften b.v. zijn heel interessant!

Mevr. H. Vriesendorp—van Aalderen
Ligusterweg 2 — Oostvoorne.

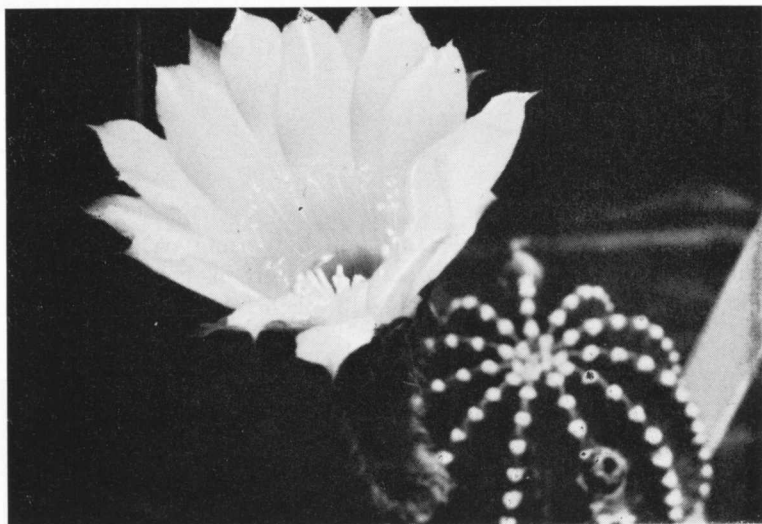
Twee nieuwe hybriden

door A. J. TIMMERMANS

Deze keer zal ik voor u twee van mijn nieuwste kruisingsresultaten beschrijven. Eén lijkt op *Echinopsis eyriesii*, bloeit met gele bloemen, de ander gelijkt op *Chamaecereus silvestrii* en heeft ook gele bloemen.

De eerste is een kruising die ik gekweekt hebt onder No. T.10.L. en werd verkregen uit een kruising van No. D.12.L., met een variëteit van *Echinopsis eyriesii*, welke ik van de heer Smulders gekregen had en door hem de „Kale” genoemd werd, omdat de plant maar heel korte dorentjes had. Deze bloeide met witte bloemen.

No. D.12.L. is een plant die ik verkregen had uit een kruising van *Lobivia densispina* (*Lob. famatimensis*), welke bij mij onder No. 9 geboekt stond. Hij bloeit licht okergeel. Deze bestoof ik met stuifmeel van *Echino-*

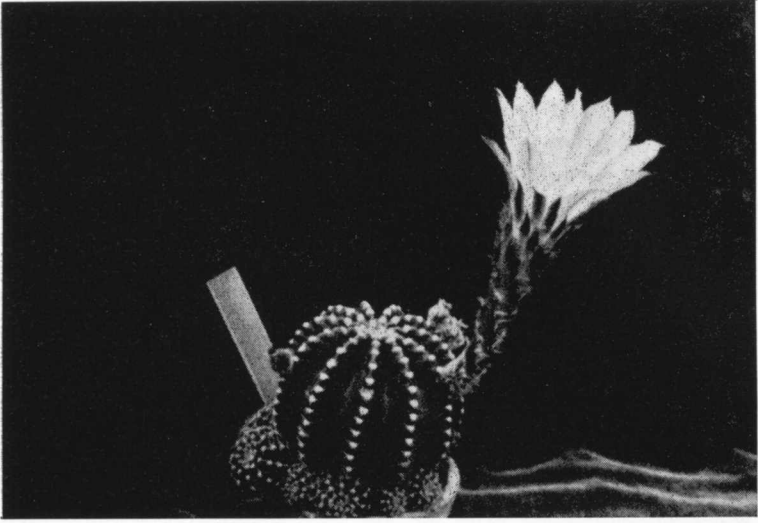
Echinopsis cv. 'Gerritse'

foto: Timmermans

cereus viridiflorus. Nu ben ik in dit geval niet overtuigd dat de kruising helemaal zuiver uitgevoerd is. Het is altijd mogelijk dat stuifmeel van een andere plant er bij gekomen is, maar dat is niet meer na te gaan.

De enige plant welke ik uit deze kruising kreeg D.12.L. is bolvormig en bloeit met grote, oudgoud-kleurige bloemen. Deze D.12.L. bestoof ik met stuifmeel van de hierboven genoemde *Echinopsis*.

Hieruit kreeg ik vier planten. Drie daarvan lijken op *Echinopsis eyriesii*. Twee bloeien geel, en één rose. De vierde is veel zwaarder bedoornsd en bloeit wit. De bloemen van alle vier hebben het type van een *Echinopsis*-bloem, met de meeste meeldraden aan één kant liggend. No. T.10.L. heeft gele bloemen en stekt gemakkelijk. No. T.10.N. geeft iets grotere

Echinopsis cv. 'Gerritse'

foto: Timmermans

bloemen maar stekt niet zo gemakkelijk. Omdat ik dat gemakkelijker stekken wel belangrijk vond, heb ik besloten No. T.10.L. te beschrijven.

Ik noem hem naar één van onze oudste leden van Succulenta, mijn vriend de heer A. M. N. Gerritse.

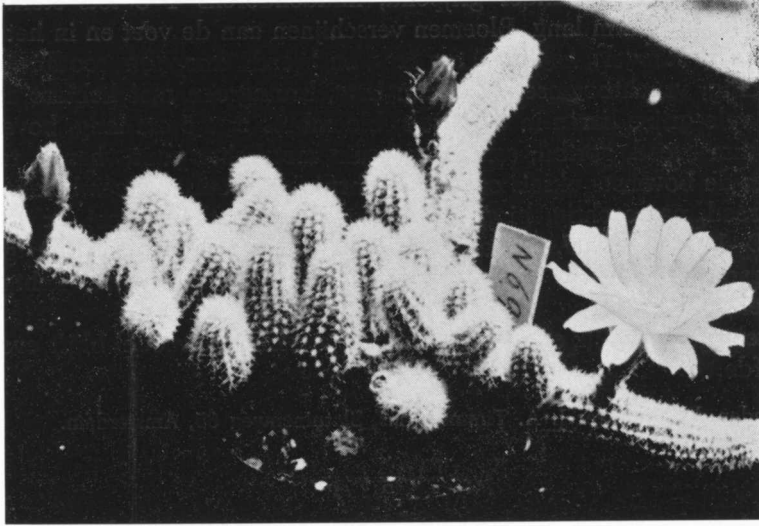
Echinopsis cv. 'Gerritse'. — Lichaam bolvormig of iets in de lengte groeiend, \pm 8 cm hoog, 7,5 cm breed, donkergroen, het hart van de plant tamelijk diep ingezonken; ribben 11–13, recht, 12–13 mm hoog, in het

Chamaebivia cv. 'Silandra'

foto: Timmermans

begin scherp, later breder met groeven tussen de areolen; areolen rond, bovenkant iets afgeplat, \pm 3–4 mm breed, lichtgrijs wollig, 3–4 mm uit elkaar; dorens 9–13, tot \pm 3 mm lang, kegelvormig, niet buigzaam, in het begin donkerbruin, later grijsbruin tot bruin; middendoren 1, iets dikker, 2–2,5 mm lang, omhoog gericht; bij jonge stekken 9–13 buigzame, dunne, lichtgrijs tot lichtbruine dorentjes van 2,5–4 mm lengte. Bloemen uit het

Chamaebivia cv. 'Silandra'

foto: Timmermans

midden of bovenste deel van de plant, 11 cm lang, 6,5 cm breed. Vruchtleginsel en bloembuis \pm 8 cm lang, bruingroen tot olijfgroen met roodbruine schubben; tussen de schubben lichtgrijze, tot 6 mm lange haren; bloembladen in 4 reeksen, de buitenste olijfgroen, spits; 4–5 mm breed; de binnenste cadmium-geel, aan de punt even olijfgroen, 12–14 mm breed, de overige bloembladen cadmium-geel met olijfgroene middenstreep 7–12 mm breed; het hart van de bloem en de onderste meeldraden groen; bovenste meeldraden lichtgeel, \pm 18 mm lang, korter dan binnenste bloembladen; het grootste gedeelte der meeldraden ligt aan één kant; helmknoppen lichtgeel; stamper even lang als de meeldraden, groen; stempel zeer licht groen, 6-delig, \pm 4 mm lang.

Vormt gemakkelijk stekken aan onderkant van de plant.

De tweede plant die ik beschrijven wil, heeft het kruisingsnummer N.69.A. Dit is een kruising tussen twee ook door kruisen verkregen planten. De eerste No. A.29.PA. als moederplant, en H.32.M. als vader. Deze A.29.PA. is een plant verkregen uit een kruising van *Chamaecereus silvestrii* (moeder) en een geelbloeiende *Lobivia densispina* 77 (*Lob. famatimensis*). De tweede No. H.32.M. (de vader van N.69A.), is ontstaan uit een andere kruising tussen dezelfde planten, maar van enkele jaren later. A.29.PA. groeit en bloeit ongeveer als *Chamaecereus silvestrii*, alleen

groter; H.32.M. lijkt meer op een *Lobivia*, en bloeit ook rood. Deze N.69.A. wil ik noemen *Chamaebivia* cv. 'Silandra'.

De groeiwijze is als bij *Chamaecereus silvestrii*: zodenvormend en veel stekken makend, geelachtig groen; stengels tot 13 cm lang, 1,5–2 cm dik; de 11–12 rechte ribben zijn bijna geheel door groeven tussen de areolen in een golvende lijn opgelost; afstand tussen de ribben ± 4 mm, hoogte der ribben ± 1 mm; areolen rond, lichtgrijs-wollig, ± 1 mm, 1–1,5 mm uiteen. Dorens in elkander grijpend, middendorens 4–5 iets sterker en lichtbruin, tot 3 mm lang. Bloemen verschijnen aan de voet en in het midden van de stengels, ze zijn 5 cm lang en breed; knoppen roodbruin en grijswoilig; vruchtbeginsel ± 5 mm lang, bruingroen met lichtere schubjes en vele grijze haren in de oksels; bloembuis $\pm 2,5$ cm lang, bovenaan ± 14 mm breed, geribd; schubben bruin met lichte punt; haren talrijk, grijs, in de bovenste oksels ook enkele bruine. Buitenste bloembladen 6–9 mm breed, paarsachtig, binnenste bloembladen cadmiumgeel, ± 18 mm lang, 9–10 mm breed, top afgerond, met klein puntje, het hart groen; meeldraden geelgroen, de helmknoppen lichtgeel. Stijl dun, lichtgroen, stempel ± 5 mm hoog, 6-delig.

Stekt gemakkelijk en groeit geënt iets sterker; het model blijft evenwel hetzelfde.

Ingezonden door de heer J. A. Timmermans, Slatuinenweg 65, Amsterdam.

Bij het verpotten

door C. BOMMELJE

Voor de cactuskweker die over een kas beschikt, begint het voorjaar vroeger dan op de kalender aangegeven is. Eind februari is een mooie tijd om met het verpotten te beginnen. De voorbereiding van dit grote werk begon reeds in het najaar, met het gereedmaken van de grond. Als basis van ons grondmengsel gebruiken we al vele jaren met succes compost van enige jaren oud. In hoofdzaak bestaat deze compost uit de verteerde resten van blad, groente en fruitafval. Door bijvoegen van fijngewreven klei wordt de grond wat zwaarder gemaakt, terwijl voor de meeste cactussen nog wat gedroogde koemest toegevoegd wordt.

De schrale cultuur van bladaarde en zand heeft bij de meeste liefhebbers wel afgedaan. Hoe beter de standplaats ten opzichte van de zon is, des te meer voedsel kunnen onze planten verwerken zonder uit elkaar te groeien. Voor de Phyllo's zag ik bij een onzer vrienden zeer goede resultaten door het gebruik van een flink kwantum tuinturf in de grond. Doorvoren tuinturf, een substraat dat tegenwoordig veel in de potplantencultuur gebruikt wordt, moet men niet verwarren met gewone turfmolm. Vooral voor epifytische planten blijkt deze toevoeging gunstig te werken.

Het tijdig vernieuwen van de aarde is zeker noodzakelijk voor de jon-

gere planten, die dus nog niet in grote potten staan. Grote planten kunnen bij bevredigende groei wel eens een jaartje overgeslagen worden, maar niet veel langer. Het is al spoedig zichtbaar wanneer in een verzameling niet

Met een trapsgewijze opstelling genieten warmtebehoevende planten wel van een maximale zonbestraling.

Collectie Bommeljé

foto: P. C. Cossee

voldoende gewerkt wordt. Alleen bij het verpotten kunnen we zien hoe het met de wortels staat.

De grootte van de pot (blik) moet zich niet in de eerste plaats richten

naar de omvang van de plant, maar naar de toestand van de wortels. Het heeft geen zin voor weinig wortels een te grote pot te nemen. Dikwijls blijken zeer oude planten jaar op jaar in beworteling achteruit te gaan. Het enige middel dat ze in veel gevallen nog kan redden is tijdig de oude wortelstoel radikaal af te snijden en de plant opnieuw te laten bewortelen. Grote snijvlakken moeten soms wekenlang drogen en een calluslaagje vormen eer ze op de grond gezet worden. Sinds we plastic of blikken gebruiken zijn de resultaten van zo'n verjongingskuur veel beter dan voorheen. Op een warme plaats, dicht bij het glas wortelden zelfs 20-25 jaar oude bolcactussen nog zeer goed. Een oude *Echinopsis*, een erfstuk van meer dan 65 jaar, ziet er na de operatie weer glimmend uit en bloeide vorig jaar het eerst van alle *Echinopsissen*.

Bij het verpotten blijkt nu weer dat de planten in plastic potten of blikken beter de gehele kluit doorwortelen dan in de traditionele aarden potten. In de gesloten potten vormen de entstammen *Trichocereus pachanoi* en *Tr. spachianus*, ook van oude entingen, prachtige wortels, *Eriocereus jusberti* gaat bij oude planten dikwijls achteruit.

Propagandisten van de blikcultuur beweren nog al eens dat enten nu bijna geheel overbodig is. Jonge bolvormige cactussen doen het inderdaad heel goed, maar bij het ouder worden heeft men met wortelechte planten meer met wortelverlies te kampen dan met geënte planten.

Na al dit verpotten gaan we, met een beetje beursgeprikte vingers onze planten weer opstellen, ieder naar zijn smaak. De systematicus zet streng de geslachten bij elkaar, anderen letten meer op de vormen en kleuren. Ja, dat prikken moeten we er van ouds voor over hebben. In een van de oudste nederlandse cactusboekjes van J. J. Krook 1854 (in onze Bibliotheek aanwezig) staat op een der laatste bladzijden :

„Waarschuwing voor den Cactuskweeker.

Ten slotte van dit werk acht ik mij verplicht ieder, die met Cactusplanten omgaat, te waarschuwen, er toch vooral omzigtig mede te handelen, daar de meeste werkzaamheden zoals het verpotten, het snijden, het enten, als anderszins, van deze veelal zoo geducht gewapende planten, van dien aard zijn dat men zich ligtelijk aan de hand of vinger kan kwetsen.”

Na bespreking van mogelijke gevolgen van de ingedrongen dorens vervolgt hij :

„Om verder ieder gevaar te ontkomen laten eenige Cactus-kweekers zich de nagels ook wel langer groeien, dan de algemeene welvoegelijkheid goeddunkt, dewijl onder een' langen nagel de stekel niet zoo diep in het vleesch kan dringen, dat hij na het voorzichtig afsnijden van den eersten, niet gemakkelijk zou te pakken zijn met het splintertangetje.”

Ik ben ze nooit tegengekomen, die cactuskwekers met extra lange nagels.

Ingezonden door de heer C. Bommeljé, Gentsestraat 92, Scheveningen.

Zaaien in de huiskamer

door D. J. VAN VLIET

De meeste zaai-aanwijzingen hebben betrekking op het zaaien in een kas en dan nog wel in een speciaal voor dit doel ingerichte plaats.

De kleine liefhebbers of zoals zij wel eens worden genoemd „De Vensterbankliefhebbers”, zijn in de regel verstoken van praktische aanwijzingen die op hun omstandigheden zijn afgestemd. Zij hebben voorlichting broodnodig want het kweken van cactussen en vetplanten is juist daar bijzonder moeilijk.

De meeste oudere liefhebbers noemen het zaaien het mooiste deel van de liefhebberij. Wij gaan hier niet op in. Zeker is, dat een mooie, grote, zelf uit zaad gekweekte plant de meeste voldoening zal geven. Zo'n plant heeft zich aangepast aan uw cultuurmogelijkheden en speciaal de vensterbankliefhebber zal hiervan de vruchten plukken of wat meer met de realiteit in overeenstemming is, met bloemen beloond worden.

De vraag die onmiddellijk gesteld zal worden na deze inleiding is: „Hoe zaait men in de kamer de weinige soorten die op de vensterbank een plaats kunnen vinden”. Dit kan men op verschillende manieren doen. Het is niet mijn bedoeling om met zo veel mogelijke wijzen van zaaien u voor een moeilijke keuze te stellen.

De volgende methode is, naast zeer beproefd, ook betrouwbaar en eenvoudig.

Men neemt evenzoveel schone plastic bloempotjes als men soorten wil zaaien. Vul deze voor de helft met turfmolm die men goed aandrukt. Het daarop volgend kwart gedeelte van het potje vult men met bloemisten-aarde. De aarde wordt licht aangedrukt. Zowel turfmolm als aarde kan men het beste van te voren stomen om ziektekiemen, schimmels en dergelijke, te doden.

Een kwart gedeelte, het bovenste, is nu nog leeg, maar dient straks als kinderkamer als de zaden gekiemd zijn. Het zaad wordt op de aarde gezaaid. Hoe fijner het zaad, b.v. van sommige Parodia-soorten, hoe dichter men het bij elkaar moet zaaien. Tenslotte drukt men het zaad met een kurkje of ander vlak voorwerpje licht in de aarde; niet er onder, alleen maar zo, dat zij wat verankerd liggen en men dekt het af met een dun laagje grof zand of anders gezegd, fijn grint.

Ieder zaai-potje wordt afgedekt met een schoon glasplaatje en in een alweer schoon bakje of schoteltje met gekookt regen- of leidingwater gezet. Men dient er voor te zorgen, dat steeds water in het bakje staat zolang de zaden nog niet gekiemd zijn; daarna kan men wat minder water geven, doch nooit mag men ze te droog laten worden. Geef op het zaaisel nimmer water; dit kan de zaailingen van hun plaats spoelen met alle nare gevolgen van dien, als beschadiging van het nog tere worteltje.

Zodra de zaden gekiemd zijn, schuift men het glasplaatje op dat een kiertje frisse lucht toelaat, en, met andere woorden, de gespannen lucht verdwijnt. Hierdoor voorkomt men smeul en dus wegvallen van het zaaisel.

Zaaien kunt u nu het gehele jaar door, dus ook in het vroege voorjaar; men zet de zaaipotjes gewoon op de schoorsteenmantel of op de verwarming. Bij deze laatste plaats dient men er aan te denken, dat het niet te warm mag worden; zet ze dan op een plankje. Warmte is echter een eerste vereiste; licht niet, daarom is zo'n schoorsteenmantel een bij uitstek geschikte plaats. Door het zaaisel in het zonlicht te plaatsen, kweekt men sneller algen dan cactussen. De zaden worden door deze slijmerige, groene vegetatie overwoekerd en de zaailingen hebben geen kans meer zich na het kiemen te ontwikkelen, doch verstikken onder deze groene algen.

Als alles tenslotte goed is gegaan, de zaailingen wat gegroeid zijn en de kleine dorentjes zichtbaar zijn geworden, kunnen zij in de vensterbank en met enig voorbehoud ook in de zon worden geplaatst. Men vervangt dan het glasplaatje door een reepje vetvrij papier. De volle zon en zeker achter het vensterglas, verdragen de aan het licht nog niet gewend zijnde zaailingen, nog niet. Zij zouden bij het eerste zonnestraaltje al verbranden. Hun groene kleur wordt dan wit en alle moeite is tevergeefs geweest. Zorgt daarom ook steeds dat de potkluit nimmer kan uitdrogen, in het zonnetje gaat dat vlug, omdat dan meer water verdampt. Zodra de plantjes zo groot zijn dat men ze met enige moeite kan hanteren, worden zij verspeend, maar dit wordt een volgend verhaal. Veel succes.

Ingezonden door de heer D. J. van Vliet, Leuvensestraat 59, Scheveningen.

Alg. Vergadering op zaterdag 20 mei 1967

Het programma voor de Algemene Vergadering op 20 mei a.s. te Rotterdam is als volgt samengesteld :

- 10.30 uur : Aankomst en ontvangst van genodigden op het terrein van Diergaarde Blijdorp. Vanaf het Centraalstation is Blijdorp te bereiken met tramlijn 3 tot eindpunt.
- 11.00 uur : Welkomstwoord van de Voorzitter afd. Rotterdam en opening van de tentoonstelling door Dr. A. C. V. van Bommel, Directeur van Diergaarde Blijdorp, waarna rondgang tentoonstelling.
- 12.30 uur : Lunch in Blijdorp, kosten naar keuze f 5,00 of f 6,25.
- 13.30 uur : Openstelling tentoonstelling voor het publiek.
- 14.00 uur : Aanvang Algemene Vergadering in Diergaarde Blijdorp.

Leden van Succulenta die de opening van de tentoonstelling en de Algemene Vergadering willen bijwonen verwijzen wij naar het bericht, voor de tentoonstelling van de afdeling Rotterdam.

AGENDA DER ALGEMENE VERGADERING

1. Opening.
2. Notulen der vorige Algemene Vergadering.
3. Verslag der werkzaamheden over 1966.

4. Rekening en verantwoording van het financieel beheer over 1966, met verslag kascontrole-commissie door de afdeling Rotterdam en toelichting door de Algemeen Penningmeester.
5. Begroting 1967.
6. Ingekomen stukken en voorstellen.
7. Benoeming van vijf periodiek aftredende hoofdbestuursleden en zes nieuwe vertegenwoordigers van afdelingen in het hoofdbestuur.
8. Vaststelling contributie 1968.
9. Benoeming commissie van twee leden voor het nazien der rekening en verantwoording over 1967.
10. Vaststelling plaats volgende Algemene Vergadering.
11. Bespreking maandblad „Succulenta”.
12. Rondvraag en sluiting.

Stemgerechtigd zijn alleen de ter vergadering aanwezig zijnde ereleden, afgevaardigden, verspreid wonende leden en hoofdbestuursleden. Iedere afdeling heeft het recht een afgevaardigde en plaatsvervangende afgevaardigde te benoemen. De reiskosten van één afgevaardigde per afdeling naar de Algemene Vergadering worden vergoed door de vereniging.

De namen der afgevaardigden worden ingewacht uiterlijk 18 mei a.s. bij de secretaresse, mevrouw J. Grullemans-van Berghem, Heereweg 19, Lisse.

Punt 6 : Voorstel afdeling Utrecht.

1. de aanschaf van een goed verzorgd (desnoods in kleuren) reclamefolder van Succulenta voorzien van de meest recente gegevens inzake de vereniging;
2. contact met uitgevers van boeken op natuurhistorisch gebied inzake het leggen van de onder 1. bedoelde reclamefolders in nieuwe uitgaven.

Toelichting : tijdens de in november 1966 in Utrecht gehouden tentoonstelling „Park en Tuin”, waar een grote verzameling cactussen en vetplanten werd getoond, had Succulenta o.i. op een groot aantal nieuwe leden kunnen rekenen mits er voldoende reclamefolders waren geweest.

Toelichting punt 2 : kopers van werken op dit gebied worden op het bestaan van onze vereniging attent gemaakt.

Punt 7 : Het Hoofdbestuur stelt voor te benoemen :

vijf periodiek aftredende hoofdbestuursleden, mevrouw E. Verduin—de Bruyn; W. A. Luynenburg, M. G. van der Steeg; J. A. Janse; G. M. J. Linssen, stellen zich wederom beschikbaar voor hun functie.

Zes nieuwe hoofdbestuursleden :

Mevrouw H. Vriesendorp-van Alderen, in de plaats van de heer Bravenboer, als vertegenwoordiger der afdeling Rotterdam.

De heer A. de Graaf, in de plaats van de heer Damsma, als vertegenwoordiger van de afdeling Dordrecht.

De heer D. J. van Vliet, in de plaats van de heer Davidson, als vertegenwoordiger van de afdeling Rijn- en Delfland.
De heer E. Horlings, als vertegenwoordiger van de afdeling Delfzijl.
De heer R. Krabbendam, als vertegenwoordiger van de afdeling Zwolle.
De heer A. C. Brussaard stelt zich niet meer herkiesbaar als vertegenwoordiger van de afdeling West-Friesland. In deze vacature zal alsnog worden voorzien.
De heer S. W. Erich als vertegenwoordiger van de afdeling Tilburg.

Punt 11 : Voorstel afdeling Zaanstreek.

Indien mogelijk in het tijdschrift voor beginnende liefhebbers en jeugdleden een aparte rubriek in te richten, die maandelijks terugkeert. Onze gedachten gaan naar een rubriek, die geschikt moet zijn voor toelichting, voorlichting en inlichtingen door middel van vragen, die beantwoord worden.

Tentoonstelling te Rotterdam

Ter gelegenheid van het 8e lustrum organiseert de afdeling Rotterdam van Succulenta van 20 mei tot en met 11 juni 1967 een tentoonstelling.

Dank zij prettig samenwerken met de Directie van Diergaarde Blijdorp zijn wij in de gelegenheid gesteld op het terrein van Blijdorp voor dit doel een kas te zetten, groot 300 m².

Zaterdag 20 mei wordt de tentoonstelling geopend door Dr. A. C. W. van Bommel, Directeur Diergaarde Blijdorp en zal verder elke dag van v.m. 10 uur tot zonsondergang te bezichtigen zijn.

Eveneens is ons de gelegenheid geboden om de Algemene Vergadering in een gebouw op het terrein te houden.

Aan alle leden van Succulenta, die deze vergadering willen bijwonen, zal op aanvraag een gratis toegangsbewijs worden verstrekt.

De leden van de afdelingen worden verzocht dit via hun secretaris te doen. De verspreid wonende leden kunnen dit rechtstreeks bij de secretaris van de afdeling Rotterdam doen.

Dit moet echter geschieden vóór 1 mei 1967.

Op de overige dagen is de toegangsprijs voor de tentoonstelling en Diergaarde Blijdorp f 2,50 per persoon, kinderen f 1,25.

Op zaterdagen zijn de toegangsprijzen f 1,25 en kinderen f 0,75.

In Blijdorp is gelegenheid tot het gebruiken van een lunch. De kosten daaraan verbonden bedragen voor u, naar keus f 5,00 of f 6,25.

Indien u daar gebruik van wenst te maken, gelieve dit eveneens vóór 1 mei te berichten.

Vanaf het Centraalstation is Diergaarde Blijdorp te bereiken met de tram, lijn 3 tot eindpunt, dat is voor de ingang der tuin.

J. L. de Slegte, secretaris,
Schiebroeksesingel 31, Rotterdam 12.

Mededeling van het Hoofdbestuur

Met ingang van heden zal mevrouw E. Verduin—de Bruyn, thans wonende Koningsweg 2, Beekbergen, de ledenadministratie van Succulenta op zich nemen. Het is noodzakelijk alle gegevens voor het lidmaatschap, zoals opgaven van nieuwe leden, adreswijzigingen enz. te richten aan haar adres.

Voor algemene zaken betreffende de vereniging, aanvragen van oude jaargangen, opgaven van advertenties, wende men zich tot mevrouw J. Grullemans—van Berghem, Heereweg 19, Lisse.

Door middel van een dagvaardiging is het gelukt de contributie over 1965 benevens de kosten van die dagvaardiging te innen van de voormalige

Drie Landen Conferentie

De Drie-Landen-Konferentie zal dit jaar door de Duitse liefhebbers georganiseerd worden en wel op 24 en 25 juni te Monschau in de Eifel. Hiertoe heeft men voor dit weekend de beschikking verworven over de moderne jeugdherberg Hargart.

Het programma ziet er als volgt uit:

24 juni 15.00 uur. Begroeting der deelnemers.
18.00 uur. Gemeenschappelijke maaltijd
19.00 uur. Voordracht in de Duitse taal. Het wordt een voordracht over Lobivia's, welke met de vertaling en discussie de gehele avond zal vullen.

Na afloop gezellig samenzijn.

25 juni 8.00 uur. Ontbijt.
9.30 uur. Voordrachten in de Nederlandse taal, verzorgd door een spreker uit België en een uit Nederland, eveneens met vertaling.
12.30 uur. Middagmaal.
14.00 uur. Ruilbeurs.

De kosten bedragen, inclusief de maaltijden en overnachten, F. 19,—.

Inschrijving kan uitsluitend geschieden in het land waarin men woont. In Nederland door storting of overschrijving van het deelnemersgeld ad F. 19,— op girorekening van de Ned. Midd. Bank te Venlo met de vermelding: Bestemd voor G. M. J. Linssen i.z.3LK.

Deelnemers in België gelieven zich op te geven bij S. Witvrouwen, Eeuwfeestlaan 223, Lier; deelnemers in Duitsland bij W. Jordans, Schillerstrasse 5, 5113 Hoengen bij Aken.

Er zijn tweehonderd slaapplekken in de jeugdherberg, verdeeld over kamers voor acht personen. Gelet op het succes van de 3LK in Well

vorig jaar wordt een grote deelname verwacht. Wilt U zeker zijn van een plaats, schrijft U zich dan spoedig in. Als alle bedden bezet zijn sluit de inschrijving.

Om zonder moeilijkheden aan de grens planten voor de ruilbeurs mee te kunnen nemen zijn een Gezondheidsverklaring van de Plantenziektkundige Dienst en een uitvoervergunning nodig. Ten einde één en ander tijdig te kunnen verzorgen gelieve iedere deelnemer, die van plan is aan de ruilbeurs deel te nemen, dit op te geven bij J. de Gast, Graaf Gerhardstraat 10, Venlo. Hij/zij ontvangt dan nader bericht.

Namens de Drie-Landen-Kommissie,

J. DE GAST,
Graaf Gerhardstraat 10, Venlo

„WéHaTé“ 67, Int. Technische Tuinbouwbeurs

Van 25 t/m 29 juli a.s. wordt in de Haagse Houtrushallen de 19e Internationale Technische Tuinbouwbeurs „WéHaTé 67“ gehouden. Het is de derde maal dat Den Haag deze beurs onderdak biedt. Vroeger vond zij in de gebouwen van de Coöperatieve Westlandse Snijbloemenveilig te Honselersdijk plaats, maar in 1965 dwong de gestadige groei van de expositie de organisatoren naar een grotere ruimte uit te zien. De Houtrushallen, die speciaal voor tentoonstellingen zijn ingericht, boden en bieden ruimschoots plaats aan de „WéHaTé“.

Vorig jaar trok de „WéHaTé“ bijna 40.000 bezoekers. Dat waren er ruim 5000 meer dan in 1965. Deze stijging is voor een belangrijk deel te danken aan de opvallend grote aantallen buitenlandse bezoekers. Onder hen waren niet alleen velen uit het westen van Europa, maar ook Bulgaren, Russen, Amerikanen en zelfs Japanners. De belangstelling uit het buitenland zal geen verwondering wekken, wanneer men bedenkt dat de „WéHaTé“ de enige gespecialiseerde technische vakbeurs voor de glastuinbouw in de wereld is.

De „WéHaTé“ toont onder meer vele soorten tuinbouwmachines, ketels, branders, kassenbouw, ziektebestrijdingsmiddelen, transportwerktuigen, lucht en regeninstallaties, emballage, planten, zaden, enz.; kortom, geeft een volledig overzicht van alles, wat voor de moderne glastuinbouw van belang is. Evenals op de vorige beurzen wordt ook aan de voorlichting ruimschoots aandacht besteed. Er zullen weer interessante inzendingen te zien zijn van het Instituut voor Tuinbouw Techniek (ITT) te Wageningen, het Proefstation voor de Groenten- en Fruitteelt onder Glas te Naaldwijk en het Proefstation voor de Bloemisterij in Nederland te Aalsmeer. Bovendien zullen door het Rijkstuinbouwconsulentschap voor Bedrijfsuitrusting en Arbeidsmethoden (RBA) te Wageningen in een van de kassen op het buitenterrein demonstraties worden verzorgd op het gebied van het intern transport, tijdens welke de modernste methoden en apparatuur op aanschouwelijke wijze zullen worden getoond.

Evenals het vorige jaar is – ook op het buitenterrein – een kas te

bezichtigen met vele bloemen- en groentensoorten in diverse groeistadia.

Voorts zal een stand worden ingericht gewijd aan de internationale vakpers, zodat de bezoekers zich ook van de binnen- en buitenlandse literatuur op het gebied van de glastuinbouw op de hoogte kunnen stellen.

Ook voor leden van Succulenta kan deze beurs belangwekkend zijn.

Uit andere tijdschriften

In „Kakteen und andere Sukkulanten” vervolgt Dr. Buxbaum in het januari- en februari-nummer zijn opstel over de onderzoekingen naar de ontwikkelingsgeschiedenis bij cactussen; een mooi artikel, maar voor de gemiddelde liefhebber te geleerd. Prof. Dr. Rauh gaat door met interessante bijdragen te leveren over de Euphorbia's van Madagaskar en wijdt vooral aandacht aan de vormenrijkdom van *E. milii* (die wij vooral kennen als *E. splendens*, de zg. Christusdoorn), waaruit ook al weer volgt, hoe variabel deze soort in zijn vaderland is. Reizen naar cactuslanden zijn in de mode; ook hier verslagen van cactusjagers, interessant om te lezen en verlucht met fraaie afbeeldingen. In het februari-nummer ligt zelfs een circulaire voor hen, die eens mee willen; 16 dagen naar Mexico (herfst 1967) voor f. 2.810,- vanaf Amsterdam. Liefhebbers kunnen zich melden bij het reisbureau Schmidt KG., Postfach 980, Remscheid, 5630.

In het „groene” Engelse tijdschrift, dat meestal wat meer aan de oppervlakte blijft heeft Donald een studie geschreven over Neoporteria, Pyrrhocactus etc. een groep van geslachten, waarmede we nog geen raad weten. Moeten alle tot nu toe beschreven geslachten worden gehandhaafd of moet er gecombineerd worden? Donald zegt van wel en brengt alle soortnamen gepubliceerd onder Neoporteria, Pyrrhocactus, Horridocactus, Neochilenia en Chileorebutia onder Neoporteria, wat m.i. wel een vooruitgang kan betekenen, omdat inderdaad verscheidene van de bestaande geslachten zeer weinig onderling verschillen; andere, die ook combineren (bv. Buxbaum), onderscheiden Neoporteria en Pyrrhocactus. Welke de juiste oplossing is, zal de tijd moeten leren. Intussen heeft het werk van Donald een enorme hoeveelheid nieuwe combinaties opgeleverd.

Het „witte” Engelse tijdschrift (National Cactus and Succulent Journal) heeft altijd een gevarieerde inhoud. W. L. Tjaden doet een poging onze bekende Kerstmiscactus (*lidcactus*) te benamen; het is een moeilijke kwestie en ook hij ontveinst zich niet, dat zijn oplossing niet de eeuwigdurende zal zijn. Hij stelt voor de alom bekende *lidcactus* nu *Schlumbergera buckleyi* te noemen; het is een onderwerp belangrijk genoeg er eens een nadere studie van te maken, want geheel bevreemdend is het thans toch niet opgelost.

Rowley maakt er weer eens een nieuwe hybride-naam bij: *Echinobivia* (*Echinopsis* x *Lobivia*); hier is hij, naar ik meen, op de verkeerde weg; wanneer we alle hybriden tussen geslachten moeten benamen, dan raken we zeker in de war. Een onderwerp om de gedachten eens over te laten gaan. Intussen, het is een lezenswaardig tijdschrift.

In het Amerikaanse tijdschrift (*Cactus and Succulent Journal of America*) staan altijd veel artikelen over succulenten in het wild; maar ook vindt de International Succulent Institute hierin voor haar publicaties onderdak; deze organisatie biedt allerlei cactussen en andere succulenten te koop of te ruil aan, maar de prijzen zijn stevig; de goedkoopste stekplant kost 1.50 dollar.

Ook in dit tijdschrift vinden we een naam voor een nieuwe geslachts-hybride nl. *Ferobergia* een hybride van *Ferocactus* (*acanthodes*) en *Leuchtenbergia* (*principis*). Een belangrijk commentaar op de studie van *Mammillaria* van W. F. Maddams, waarin hij de betrekkelijkheid van belangrijke kenmerken ter discussie stelt zoals bv. al of geen melksap, al of geen haakdoorns, is zeer de moeite waard te lezen; eigenlijk zou iedere *Mammillaria* liefhebber daarvan op de hoogte moeten zijn.

B

CACTUSKWEKERIJ A. N. BULTHUIS & Co. C.V.

PROVINCIALEWEG OOST 8 — COTHEN (U.) — TELEFOON 03436 - 267

Uitgebreid sortiment vetplanten en cactussen, speciaal MAMMILLARIA'S
SORTIMENTSLIJST OP AANVRAGE.

CACTUSSEN VETPLANTEN H. van DONKELAAR

CACTUSKWEKERIJ — WERKENDAM — TELEFOON 01835 - 430

Regelmatig nieuwe importen uit Zuid-Afrika — Zaadlijst verkrijgbaar

Sortimentslijst op aanvraag

De gehele week, ook zaterdags, voor liefhebbers geopend — Zondags gesloten.

Wat betekent die naam

door L. C. K O R E V A A R

132 pag. met plm. 4000 verklaringen van de botanische
namen van succulenten

Het boek wordt U toegezonden na ontvangst van f 3,50 per postwissel of storting op postrekening 55 12 20 t.n.v. Mevr. J. Grullemans van Berghem, Heereweg 19, Lisse.

CACTUSKWEKERIJ

Fa. Gebroeders van Straalen

Daalseweg 140 — Utrecht
Tel. 030-41578 — Zondags gesloten

Een goed adres óók voor
verzamelaars.

AFD. RIJN- EN DELFLAND

Op onze maartbijeenkomst sprak de heer v. Arkel over de „Phyllocactussen”. Met deze naam worden ten onrechte de Epiphyllums aangeduid. De eerste Epiphyllum werd omstreeks 1650 ingevoerd. Het was E. phyllanthus. Deze eerstelingen werden met Nopalxochia soorten gekruist en dit heeft aanleiding gegeven tot het ontstaan van zo'n 5000 geregistreerde hybriden.

Het einde is er van zoek maar vele prachtige bloeiers zijn thans in de verzameling aanwezig. Bij de verzorging van onze „Phyllo's” dienen wij te bedenken dat deze planten epiphytisch, d.w.z., op een andere plant groeiend, hun planten-

bestaan slijten. Vandaar de geslachtsnaam Epiphyllum. In de regel zijn het bomen waar zij een bestaan op hebben gevonden. In de oksels van de takken verzamelen zich afgevallen bladeren, mest van vogels, dode insecten, enz. tot een humusrijke voedingsbodem.

Door de bodembewoner Selenicereus in te kruisen bleken uitermate sterke hybriden te ontstaan, die zeer goed in een zonloze huiskamer gekweekt kunnen worden en U weldra kunnen verrassen met hun mooie sprekende bloemen, hetgeen de heer van Arkel toonde door middel van vele zeer goede dia's. Het werd weer laat eer alle Phyllo's een plaatsje op het scherm hadden gevonden. Op onze aprilvergadering, donderdag de dertiende, zal de heer van Donkelaar spreken over succulenten, geen cactussen zijnde.

Ieder die geïnteresseerd is, is van harte welkom.

J. Snelleman, secretaris,
Conradkade 11, Den Haag.